

Копичинська Діана Олегівна – студентка факультету іноземних мов Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»

Атаманюк Зоя Миколаївна – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»

СВОБОДА У ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО

Чи не найбільше значення у творчості Ліни Костенко мав дух вільнодумства, який нездатні були пригасити жодні “органи”, які стежили за думками та почуттями.

Нескореність поетеси перед тоталітаризмом – це її подвиг, який ще потребує відповідного осмислення. Залишаючись нескореною, вона зберігала не тільки власну честь і гідність, а й честь і гідність рідної літератури.

Слід зазначити, що авторка ніколи не відмовлялася від своїх “традиціоналістських” художніх принципів, навіть в угоду моді.

Уже в ранніх віршах Ліни Костенко владарювали глибокі філософські підтексти, що й досі змушують замислитись над не сказаним безпосередньо, але легко вгадуваним. Дебютувавши трохи раніше за “шістдесятників”, вона стала їхньою “передтечею”, однією з тих, хто повертав поетичному слову естетичну повноцінність, хто рішуче ламав звичні художні критерії.

Саме тому не можна не згадати відомий майже усім рух “шістдесятників” (це так звані учасники літературно-мистецького та суспільно-політичного процесу). Можна сказати, що вони сколихнули всю республіку. Ідея українського відродження набувала все більшого поширення.

Саме на цей час Ліна Костенко підготувала збірку ”Зоряний інтеграл”, вихід якої став би видатною подією в культурному житті України. Книга вже була готова до видання, але її вихід спочатку затримали, а потім взагалі заборонили.

Ліна Костенко – поет у найповнішому, справжньому розумінні цього слова. З одного боку, сильний незалежний характер, який не терпить будь-якого насильства над собою, а з іншого – глибинний зв’язок зі своїм народом, надприродна проникливість у його духовну сутність, здатність відчувати біль народу і брати їх на себе – все це сформувало феномен Ліни Костенко як поетеси, що кинула виклик тоталітарній системі і ні на скільки не поступилась її домаганням обмежити внутрішню волю митця.

Пізнання творчості кожного великого поета потребує серйозної інтелектуальної напруги. Стосується це і Ліни Костенко. Незважаючи на класичну простоту її поетичного вираження, все ж необхідна напружена робота розуму і серця, щоб піднятися до її думки і почуття. Але не треба заощаджувати інтелектуальну напругу, пізнаючи творчість Ліни Костенко.

Якби Ліна Костенко не була поетесою, вона б стала відомим філософом. Проте, вона ним і є. Філософський погляд на життя – це основа поетичного кредо Ліни Костенко. Тому саме у такому руслі слід розглядати її творчість.

Не слід кожен вірш розглядати, як якийсь витвір геніальності. Її поезія – це щоденний пошук філософського осмислення буття людини.

Ліна Костенко вважала, що: “Все в колообігу життя має філософський присмак”.

Вірші Костенко переписували від руки, вони “ходили” серед людей, не дозволяючи забути про такі поняття, як честь, гідність та духовна свобода. Твори Ліни Василівни – це бунт особистості проти насильства, повстання духу. Та якщо

більшості з нас неодноразово доводилося змінювати власні переконання, захоплюватися, кидаючись інколи у крайнощі, то “совість нації” і сьогодні залишається зразком непохитної в своїх переконаннях людини, яка вміє бути чесною передусім, перед собою, перед своєю совістю. Разом з тим поетеса була і залишається ніжною, прекрасною жінкою “з потужною, ще з глибин Середньовіччя, енергією любові, віри, витонченості, аристократичності почуттів”. Саме так охарактеризувала Ліну Василівну її дочка Оксана.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ліна Костенко : навч. посіб.-хрестоматія / Ідея, упоряд., інтерпретація творів Григорія Ключека. – Кіровоград : Степова Еллада, 2015. – 320 с.
2. Українські письменники : довідник – К.: Велес, 2011. – 368 с.